

דין ודין

הנדרשת ביותר בישראל

תשבץ העולם הזה 1132

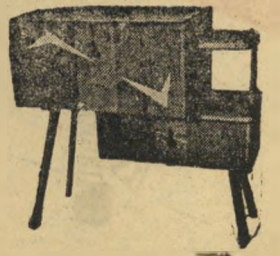
			7	6	5		4	3	2	1	
12						11	10			9	
	16					15				14	13
			20		19		18				17
		25		24	23			22			21
			29		28				27		26
				33		32		31			30
39	38				37	36			35		34
			43				42	41			40
		48		47			46	45			44
			52		51			50		49	
					54						53

מאוזן: 1. פרי טרופי; 5. זבל; 9. אילת הקדומה; 13. זע; 15. קיים; 16. חלק הרסן; 17. היום השביעי; 18. עי בשבוע; 20. מכונת בנק; 21. גבעה אריגה; 22. מכים גבוהה; 23. אותו על ירך; 25. בדחן; 26. אמ ישמעאל; 28. שם פרטי, נקבה; 30. מושב עובדים ב" שרון; 33. בכל זאת; 34. אדון; 35. חדרון; 36. חיה; 38. הבעת כאב; 40. מושב בת כתר בריטית; 41. חשובה לטיס; 43. כתובת; 44. שועל; 46. דלק; 48. דבר אחר; 49. עיראק; 53. צורת שירות בצ"ל; 54. לא אמיתי.

מאונך: 2. כמו 13, מאוזן; 3. ל" עד; 4. מלת קריאה; 5. חצי אגדה; 6. מזון; 7. אבי העגל; 8. אחי אפי רים; 10. מועמד לנשיאות ארצות הברית בשנות הארבעים; 11. סיגריה חדשה; 12. מוציא פקקים; 14. שמה הקודם של ממלכת ירדן; 16. יום שאינו חג מלא; 18. מלת הברירה; 19. דלק; 22. ביצוע עבודה; 24. ש פרטי, זכר; 27. פארק; 29. חיטון מעין; 32. תנועה; 34. תמונה הניתנת להעסקה בעזרת מים; 7 המלה השנואה על ביג'י; 39. מזן חשמונאי; 42. אזור הירכיים; 5 חום כבד; 47. לשתייה; 49. כמו 8 מלת שאלה; 51. חצי יורד; 2 קול הגעיעה.

מיכאל קגו

ביחד לרהיטים וארונות לרדיו-פטיפונים

טלפון 83331 PHONE תל-אביב, רחוב אילת 42 (בסימטה, רח' 360, מס. 6)

קולנוע

סרטים

אינפיה קוזקית

הדון השקט (צפון, תל-אביב, ברית המועצות) הוא לגבי הרוסים מה שמהיה חלף עם הרוח לגבי האמריקאים. יצירה ספרותית אפית זו של מיכאל שולוחוב, מהיצירות הגדולות הספרותיות של המאה הנוכחית, מתארת את ההיסטוריה של המהפכה הסובייטית כפי שהיא משתקפת בכפר קוזקים קטן על גדות הדון. יש אמנם ביצירה זה זר כמה גיבורים מרכזיים, אולם היא מסתעפת ומתפשטת על פני מאות דמויות ומאורעות, עד שאין לתאר כמעט איך אפשר להביאה אל הבד. מה עוד, שהיצירה כמו שהיא, אינה שיר הלל חסר-פניות ליצירה הסובייטית. זוהי בראש וראשונה יצירה אנושית מעמיקה, קוזקית מקומית, אשר המהפכה מוארת בה על אורותיה וצלליה גם

שחקנים פרייה ומורו ב"נשים זאבות" אשה-שטן-פשע מתוכנן

ביים" מורו בחינה, ומדליין רובינסון בטיב משחק, להעלות את הסרט — בו תופסות רכבות ומסילות-ברזל חלק ניכר — ואת העלילה על הפסים הנכונים.

פסל בקוקס

אנדריו העליון (אסתר, תל-אביב: ארצות-הברית) הוא דני קיי בקומדיה מוסיקלית, עליוה ומשעשעת, שאינה מתעלה אמנם במיוחד, אך המהרה בפני עצמה סרט בידור חביב מאוד.

דני קיי הוא הפעם מורה בבית-ספר אנגלי, שכדי לזכות בהעלאה בדרגה ובאשה, הוא יוצא לחפור ולגלות פסל רומאי עתיק. בדרך הוא נקלע לקרקס, לסידרת מצבים מבדחים ולזרועותיה של פייר אנגלי החי מודה, המהמה תמיד דמות מרעננת בסרטים המוצפים נערות אמריקאיות. קצת בדיחות מתובלות ברומנטיקה על גבול הטעם הטוב, קצת שירים חדשים והעזיות ישנות של דני קיי, תורמים את חלקם לעליצותו של כל מי שמוכן להתבדר ולהשתעשע בסרטים.

תדרין

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ אשר העולם הזה ממליץ לראותם: **זה קרה לאור היום** (מגדורה, תל-אביב) — בעקבות רוצח ילדות, בסרט שחיצי מלא מתח, עשוי ללא דופי.

כפיה (תל-אביב, תל-אביב) — פרי שת ליאוולדלייב, צמד הסטודנטים היהודיים שנאשמו בחטיפת ילד וברציחתו, בי שיחזור פסיכולוגי שנכתב על ידי מאיר לויין, אורסון חלס.

חזה בת הרשע (מקסיס, תל-אביב) — סרט בלשי, מיליין דימונגו. **היותי כפירי שר מונמי** (אר' מון, חיפה) — איך הצליח בן-דמותו של הגנרל מונטגומרי להטעות את הגרמנים במלחמת-העולם השנייה.

שתי פנים ראי (אורלי, חיפה) — מישל מורגן מחליפה את פרצופה, ובעקבות זאת גם את גורלה, בסרט של אנדרי קיאט.

הנאהבים (תל-אור, ירושלים) — מה שעושים כולם, אבל בצורה פיוטית.

לינות לבנים (סמדר, ירושלים) — מריה של ומרצלו מסטרויאני בטרגדיית אהבה לפי ספורו של דוסיטובסקי.

יחד, ללא כל שמץ של תעמולה נוסח תקור פת סטאלין. הבמאי סרגי גראסימוב חילק את האפוס הקוזקי לשלושה סרטים נפרדים, שכל אחד מהם מהווה חלק נפרד בפני עצמו. הסרט המוצג בקולנוע צפון (שהצגתו השניה מתחילה שעה מאוחר יותר מכפי המצוין במועדון) הוא תשובת של שני הסרטים הראשונים.

יצירות רוסיות לרוכבים. מילחוב (פיוטר גלוב) הוא קווק צעיר, המתנהג אהבים עם אשתו של קצין-קוזקים, שיצא למלחמה. אולם הוריו מאלצים אותו לשאת צעירה שאינו אוהב אותה (זינידה קירנקה). כחצות אחד הלילות הוא בורה עם מאהבתו, משתקע באחוזתו של גנרל קוזקים. בפרוץ מלחמת העולם הראשונה הוא יוצא לקרב, מגלה בשבוע כי אהובתו, שילדה לו בת אשר מתה, זנתה שוב עם אחי. הוא נוקם במאהבה ובה וחוזר לכפרו ולאשתו.

אחת שעה נמצאת המהפכה בשלביה הראשונים. המונים מסתערים על ארמון הצאר (והקמוניסטים בקהל מוחאים כף כמו שמות אים נערי בית-העם כאשר בוקיג'ונס הורג את אויבו). אולם מילחוב מצטרף דוקא לקוזקים הקונטרבולציונרים, המנסים לכאן את המהפכה. חלקו זה של הסרט מסתיים בטקס תליה המוני של מהפכנים, ועשוי להיראות אפילו, בעיני מי שאינו מכיר את היצירה כולה, כסרט אנטי-סובייטי.

למרות חסרונותיה, הדון-השקט הוא סרט טוב, מענין ומרתק גם לגבי מי שנמנע עק' רוגית מלראות סרטים סובייטים. הוא מצולם בצבעי חום-ירוק, הנראים כלקוחים מתוך אוגניוק, ומשחקם הנפלא של השחקנים חסר גחזי-ביניים. סצינות-האהבה האירוטיות שבו, אינן עוברות את גבול המוסר הפוריסני המערבי, והיפהפיות המופיעות בו, אינן אולי לפי מושגי זמננו. כאשר מועלות על הבד דמויותיהם של מהפכנים קומוניסטים נעלמים גם מעט ההומור והקלילות, הנמצאים בשאר חלקי הסרט.

אולם כל אלה הם פרטים קטנים בתמונה גדולה ומשכנעת, נפלאה בסצינות-ההמון שלה ומקסימה בתיאורי ההתי קוזקי. אמר אחד הצופים בכניסה לסרט: "הרוסים יודעים יותר טוב לכתוב ספרים, אבל הסרטים יותר טובים" אצל האמריקאים. מי שישוה את ההתי הרוסי שהעלו האמריקאים